

عارف شهیر و فقیه جلیل علامه "میرزا ابوالحسن شعرانی" (1352 ش)

علامه حاج میرزا ابوالحسن شعرانی (تهرانی) در سال 1281 ش (1320 ق) در تهران به دنیا آمد.

علامه حاج میرزا ابوالحسن شعرانی (تهرانی) در سال 1281 ش (1320 ق) در تهران به دنیا آمد. وی پس از فراگیری مقدمات، به کسب معانی بیان، فقه، اصول، منطق، کلام و حکمت و ریاضیات و طب پرداخت و از اساتیدی همچون میرزا محمود قمی، محمدرضا صهبای قمشه¹، میرزا طاهر تنکابنی و میرزا علی اکبر یزدی استفاده برد. آیت² الله شعرانی در 26 سالگی به نجف اشرف مهاجرت کرد و رجال و حدیث را از محدث رجالی، سیدابوتراب خوانساری فرا گرفت. وی سپس به وطن بازگشت و در منزل خویش به تدریس علوم و فنون و ترجمه و تالیف پرداخت. حضرات آیات: میرزا هاشم³، آملی، عبدالله جوادی آملی، حسن حسن⁴، زاده آملی، محمد حسن احمدی فقیه یزدی و سید جلال الدین محدث ارموی از جمله شاگردان و تعلیقات بر تفسیر ابوالفتوح رازی، و تفسیر مجمع⁵، البیان طبرسی، راه سعادت در اثبات خدا و بحث نبوت و ولایت و معاد از جمله آثار این عالم ربانی می⁶ باشند. ایشان به زبان عربی، فرانسه و عبری تسلط و احاطه کامل داشت و در هیئت و نجوم و زیچ ماهر بود. سرانجام این فقیه و مدرس بزرگوار در دوازدهم آبان 1352 ش برابر با هشتم شوال 1393 قمری در اثر کسالت قلبی در 71 سالگی در بیمارستانی در آلمان بدرود حیات گفت و سپس با تشییع باشکوهی در جوار حرم عبدالعظیم(ع) مدفون گردید.